

# Sostenibilitat Lingüística

## 1. El valor de la diversitat lingüística

Actualment al món es parlen més de 6.000 llengües. De la mateixa manera que tots estam d'acord



a preservar la biodiversitat (les espècies animals i vegetals, els ecosistemes...), aquesta diversitat lingüística és una riquesa de la qual també cal tenir cura, ja que cada llengua és l'expressió d'una cultura, d'una forma diferent de veure el món.

Aquest volum de llengües es distribueix en només 200 estats,

de manera que la immensa majoria són plurilingües. Així, per exemple, a Papua Nova Guinea es parlen més de 800 llengües, al Brasil 166...

Però moltes de les 6.000 llengües es troben en risc de desaparèixer a causa de factors polítics, demogràfics, econòmics, socioculturals... Segons la UNESCO, al voltant del 50 % de les llengües del món són en perill de desaparició; només 10 llengües dominen el 50 % de la humanitat (xinès mandarí, castellà, anglès, bengalí, hindi, portuguès, rus, japonès, alemany i xinès wu). Si continua aquesta tendència, més del 90 % de les llengües poden desaparèixer al s. XXI, substituïdes per les denominades llengües dominants.

- Al món es parlen més de **6.000 llengües**
- Aproximadament el **50 %** és en **perill d'extinció**
- La gran majoria dels estats són **plurilingües**
- La diversitat lingüística és una **riquesa** que cal preservar
- Organismes com l'**ONU** i la **UE** promouen la conservació de les llengües
- Les **actituds favorables a la llengua catalana** són favorables també al manteniment de la riquesa lingüística mundial

Diverses institucions internacionals ja s'han mostrat sensibles en la necessitat de preservar el patrimoni lingüístic mundial, mitjançant la Declaració universal dels drets lingüístics. També la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, aprovada pel Consell d'Europa, defineix una llarga llista d'accions concretes que els estats signataris es comprometen a dur endavant per protegir-les i promoure-les.

A les Balears ja són més de 160 les que podeu escoltar pels carrers de pobles i ciutats. Enmig d'aquesta diversitat, hi trobam el català com a llengua pròpia del territori, amb un arrelament de més de vuit-cents anys d'història, i oficial des de la Constitució espanyola de 1978. Mantenir una actitud favorable a l'ús del català és contribuir a la sostenibilitat lingüística del planeta, a mantenir la vitalitat de la riquesa lingüística mundial.